

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلیې وزارت

رسمي جریده

فوق العاده گڼه

ضمیمه شماره (۴) قانون جزاء

نمبر مسلسل: (۱۲۴۴)

تاریخ نشر: (۱۰) دلو سال ۱۳۹۵ هـ. ش

فرمان رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح فیصله

هیئت مختلط مجلسین شورای ملی پیرامون ضمیمه شماره چهارم قانون جزاء

شماره: (۱۹۸)

تاریخ: ۱۳۹۵/۱۰/۳۰

ماده اول:

به تاسی از احکام جزء (۱۶) ماده (۶۴) و فقره (۲) ماده (۱۰۰) قانون اساسی افغانستان، فیصله شماره (۲۳۹) مؤرخ ۱۳۹۵/۹/۱ هیئت مختلط مجلسین شورای ملی در مورد ضمیمه شماره (۴) قانون جزاء طی (۱۳) ماده، توشیح می دارم.

ماده دوم:

این فرمان از تاریخ توشیح نافذ، همراه با فیصله هیئت مختلط مجلسین شورای ملی و متن ضمیمه متذکره در جریده رسمی نشر گردد.

محمد اشرف غنی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

دولت جمهوری اسلامی افغانستان

شورای ملی

فیصله

ضمیمه شماره (۴) قانون جزاء

شماره: (۲۳۹)

تاریخ: ۱۳۹۵/۹/۱

به تاسی از حکم ماده صدم قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان، هیئت مختلط مجلسین ملی به ترکیب پنج، پنج نفر از اعضای هر جرگه ضمیمه شماره (۴) قانون جزاء را در جلسه روز دوشنبه مؤرخ ۱۳۹۵/۹/۱ فیصله نمود.

الحاج سید محمد حسن شریفی بلخابی

رئیس هیئت مختلط

مولوی غلام محی الدین منصف

معاون هیئت مختلط

ضمیمه شماره (۴) قانون جزاء

ماده اول:

مواد ذیل به حیث ضمیمه شماره (۴) قانون جزاء وضع گردیده است:

ماده دوم:

هرگاه کارکن دولت خارجی یا سازمان بین المللی یا بین الحکومتی یا مؤسسه غیر دولتی و یا بخش خصوصی که به مقصد اجراء یا امتناع از انجام وظیفه و یا به منظور حفظ احراز وظیفه یا حصول منافع دیگری به ارتباط پیشبرد وظیفه به اسم خود یا شخص دیگری به صورت مستقیم یا غیر مستقیم پول نقد، مال و یا منفعتی را طلب یا قبول نماید یا وعده پرداخت آن را بگیرد و یا به عنوان بخشش آن را قبول کند، عمل مذکور در حکم رشوت محسوب گردیده، حسب احوال مطابق احکام مندرج فصل سوم باب اول کتاب دوم این قانون مجازات می شود.

ماده سوم:

هرگاه کارکن دولت خارجی یا سازمان بین المللی یا بین الحکومتی یا مؤسسه غیر دولتی و یا بخش خصوصی که پول نقد یا اموال مرجع مربوط که به حکم وظیفه به او سپرده شده باشد برای خود به طور مستقیم یا غیر مستقیم اخذ یا استفاده و یا پنهان نماید، مختلس شمرده شده، حسب احوال در حدود احکام مندرج فصل چهارم باب اول کتاب دوم قانون جزاء مجازات می گردد.

ماده چهارم:

هرگاه کارکن دولت خارجی یا سازمان بین المللی یا بین الحکومتی یا مؤسسه غیر دولتی و یا بخش خصوصی که در یک عقد یا عمل و یا قضیه به حفظ منافع مرجع مربوط مکلف باشد، به منظور حصول منفعت برای خود و یا برای شخص دیگر، منافع مرجع مذکور را مختل یا متضرر سازد، حسب احوال تابع حکم ماده (۲۷۰) قانون جزاء قرار می گیرد.

ماده پنجم:

هرگاه جرایم مندرج مواد سوم و چهارم این ضمیمه در نمایندگی دولت خارجی یا سازمان بین المللی یا بین الحکومتی یا مؤسسه غیر دولتی و یا بخش خصوصی ارتکاب گردد.

تحریک دعوی جزایی و تعقیب عدلی قضیه یا انصراف از آن منوط به درخواست مرجع مربوط می باشد. اشخاص دارای مسئولیت دیپلماتیک از این حکم مستثنی می باشد.

ماده ششم:

هرگاه به اثر اهمال کارکن دولت خارجی یا سازمان بین المللی یا بین الحکومتی یا مؤسسه غیر دولتی و یا بخش خصوصی که به حفاظت اسناد و معلومات مکلف باشد، اسناد یا معلومات سرقت یا پنهان یا تلف شود و یا افشاء گردد، عمل مذکور جرم شناخته شده، شخص مؤظف و فاعل اصلی حسب احوال در حدود احکام مندرج فصل ششم باب اول کتاب دوم قانون جزاء مجازات می گردد.

ماده هفتم:

(۱) هر گاه مؤظف خدمات عامه طبق احکام قانون، فورم ثبت دارایی را در میعاد معینه خانه پری و ارائه ننماید، حسب احوال به جزای نقدی که از پنج هزار افغانی کمتر و از بیست هزار افغانی بیشتر نباشد، محکوم می گردد.

(۲) در صورتی که فورم مذکور را به خلاف واقعیت خانه پری کند و یا دارایی های خویش را پنهان نماید، علاوه بر مجازات مندرج فقره (۱) این ماده به جزای حبس قصیر محکوم می شود.

ماده هشتم:

(۱) هرگاه دارایی مؤظف خدمات عامه به تناسب دارایی ثبت شده و عواید قانونی وی افزایش قابل ملاحظه داشته باشد و نتواند سبب افزایش مذکور را به صورت مستدل توجیه نماید، علاوه بر مصادره دارایی حاصله غیر قانونی، حسب احوال به حبس متوسط نیز محکوم می گردد.

در صورت عدم امکان دستیاب شدن عین دارایی حاصله، محکمه به مصادره معادل دارایی مکتسبه حکم می نماید.

(۲) افزایش قابل ملاحظه عبارت از افزایش دارایی بیشتر از معادل ۲۵٪ اصل دارایی شخص شناخته می شود.

ماده نهم:

هرگاه یکی از مقامات مندرج ماده یکصدوپنجاه و یکم قانون اساسی افغانستان معامله انتفاعی را با دولت انجام داده باشد، به جزای نقدی معادل قیمت معامله انجام شده محکوم می گردد.

ماده دهم:

هرگاه کارمندان دولت یا هر شخص دیگری با استفاده از نفوذ و قدرت شخصی یا رسمی خود یکی از کارکنان خدمات عامه را برای انجام یا امتناع از انجام کاری برای خود یا غیر وادار سازد و یا شخص با اعطا یا پیشنهاد وعده چیزی از نفوذ و قدرت شخص دیگری برای انجام کار یا امتناع از انجام کاری استفاده نماید، حسب احوال در حدود احکام فصل هفتم باب اول کتاب دوم این قانون مجازات می گردد.

ماده یازدهم:

(۱) شخصی که اطلاع دهنده و یا ارایه کننده مدارک و معلومات جرایم فساد اداری را تهدید نماید و یا ضرر جسمی یا مالی به وی وارد نماید، حسب احوال به جزای حبس متوسط الی سه سال محکوم می گردد.

(۲) شخصی که هویت شاهد یا اطلاع دهنده یا ارایه کننده مدارک و معلومات در یک قضیه اتهام به جرم فساد اداری را به خلاف رضایت او یا بدون حکم محکمه که به آن حکم نموده، افشاء نماید، به حبس قصیر که از سه ماه کمتر نباشد، محکوم می گردد.

ماده دوازدهم:

(۱) شخصی که در ملکیت های عقاری اعم از زمین های صالح الزارعه، علفچرها، دشت ها، تپه ها، کوه ها، بستر دریا ها و سایر املاک که طبق قانون ملکیت عامه محسوب می گردد، به شمول زمین های وقفی، بدون اجازه مراجع ذیصلاح به دیگران بفروشد یا گرو یا رهن یا تضمین یا اجاره بدهد و یا به نحوی از انحا در آن تصرف مالکانه به عمل آورد، غاصب شناخته شده، حسب احوال علاوه بر استرداد زمین به جبران خساره وارده و به یکی از مجازات ذیل محکوم می گردد:

۱- هرگاه مساحت زمین غصب شده الی (۳) جریب باشد و غاصب مانع استرداد آن گردد، به جزای حبس از شش ماه الی یک سال.

۲- هرگاه مساحت زمین غصب شده بیش از (۳) الی (۱۰) جریب باشد، حسب احوال به حبس بیش از یک سال الی پنج سال.

۳- هرگاه مساحت زمین غصب شده بیش از (۱۰) جریب باشد، حسب احوال به حبس پنج الی ده سال.

(۲) شخصی که زمین مندرج فقره (۱) این ماده را به فروش رسانیده یا به گرو داده یا به رهن گذاشته یا تحت تضمین قرار داده و یا اجاره داده باشد، مکلف است به موجب همان حکم استرداد، قیمت زمین یا پول رهن یا گروی و یا وجه ضمانت یا اجاره را به شخصی که زمین از وی مسترد شده است تأدیه نماید.

(۳) آنعه از ملکیت های عامه که قبل از انفاذ این قانون توسط اشخاص و افراد در شرها خانه و اماکن اعمار شده باشد چون تخریب ان غیر ممکن و به ضرر عامه تمام می شود مطابق نرخ قبلی با ارایه اسناد دست داشته قیمت و مالیه آن تثبیت و به واردات دولت تحویل می گردد و سند ملکیت داده می شود.

(۴) غاصب یا غاصبین که ملکیت عامه را غصب نموده و به اساس اسناد جعلی جهت سرپناه آن را به دیگران به فروش رسانیده باشد علاوه بر مجازات فقره (۱) این ماده، مکلف است پول اخذ شده را به حساب دولت بپردازد.

(۵) هرگاه عصب ملکیت های مندرج فقره (۱) این ماده با توسل به تزویر اسناد یا استعمال زور یا استفاده از قدرت و نفوذ صورت گرفته باشد، مرتکب به حبس طویل که از ده سال کمتر نباشد، محکوم می گردد.

(۶) احکام مندرج این ماده از تاریخ ۱۳۷۱/۲/۸ هـ. ش قابل تطبیق می باشد.

ماده سیزدهم:

این ضمیمه از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

ACKKU